

MIHOL
MEGCSAK
A KÖNYVEK
ÉRZEK
JÓL MAGUKAT.

Századelő Könyvesbolt

Óbuda frissen turbósított üzleti negyedében – dacolva a korszellem csi könyvesbolt nyílt, neve egyszerre fejezi ki nosztalgiát és utópiát. / csak a könyvek érzik jól magukat – ígéri a szlogen a szórólapként könyvjelzőn, amely egyebek mellett „lelki olvasmányokat” is kínál. kus boltot szeretnénk, mondja odabent a valóban kedves tulajdon és a sarokasztalhoz invitálja az újdonsült látogatót. Úgy legyen!

Cím: Budapest, III. kerület, Bokor utca 15-19.

Telefon: 250-3791

Nyitva: hétfőtől péntekig, 9-17 óráig

Az Ezeregyéjszaka meséi 1-145. éjszaka

Bármily ügyesen húzta az időt Sahrazád (a korábban megjelent magyar fordításokban: Seherezá-dé), a XVIII. század végére azért a legtöbb európai nyelven megszületett Az Ezeregyéjszaka meséinek fordítása. Lapzárta után, tehát mintegy kétszáz éves késéssel érkezett szerkesztőségünkbe a hét kötetes teljes és hiteles magyar kiadás első kötete. A mintegy nyolcezer oldalas mű fordítása Prileszky Csilla munkája. A fordítónő tizenöt évet töltött a magyar nyelvű Ezeregyéjszaka megteremtésével, a végeredmény szakemberek szerint a legjobb európai kiadásokat is fölülmúlja, szöveg-hűsége talán csak Enno Litmann e tekintetben etalonnak számító német fordításához mérhető. Az Ezeregyéjszakával az Atlantisz Könyvkiadó az előttünk álló évtized sejtethetően legjelentősebb könyvészeti vállalkozásába kezdett, a most boltokba került kötetet ezen a fél papírzsebkendőnyi területen méltatni arcátlanság volna, az első benyomások a legjobbakat ígérnek: a teljes és hiteles Ezeregyéjszakának helye volna minden hálózobában, gyakorlatilag függetlenül attól, milyen sötét tervei vannak a férjnek. (Atlantisz Könyvkiadó, Budapest, 1999, Prileszky Csilla fordítása, 760 oldal)

AMI VAN

Van megint egy könyv, amit sokáig ott tarthatunk a kezünk ügyében: padlón vagy éjjeliszekrényen, vagy akár egy kiérdemesült ballon zsebében. A szerző postázott belőle már néhány részletet az elmúlt években, az ÉS-ben és különböző adekvát folyóiratokban, Az angyalarcú kígyó címmel: szép cím, túl szép, helyesen tette, hogy hagyta a fenébe. A könyv mint tárgy is szép, őrijtően szép, éppoly sárga, mint az irigység, amit láttán érzek. Itt az ideje, hogy csupa nagybetűvel beírjuk a nevet a Gittetegylet jegyzőkönyvébe: a tervezőjét PINTÉR JÓZSEF-nek hívják, neki köszönheti a Magvető, hogy föl-tűnően könyvszerű tárgyakat juttathat a boltokba az utóbbi időben.

Ha valaki megkérdezné, mi Forgách könyvének műfaja, azt mondanám, tudja a faggyas medve, a faggyas medve pedig, közvetlenül azután, hogy kellőképpen kidühöngte magát, azt mondaná: könyv. Az a műfaja, hogy könyv, és most hagyjál szépen tovább aludni.

Az Aki nincs öt könyvből áll, vagyis hát Könyvből, így, régiesen, mintha valami vallásos olvasgatnivalóról volna szó. Úgy is van tördelve, két hasábban, mint némely szentséges előzmények. Egy-egy Könyv pedig látszólag kilencvenkilenc számozott, és címmel is ellátott részből tevődik össze. (Az Első Könyv 98-as sorszá-mú része egész egyszerűen hiányzik, az Ötödik viszont csakazértis számrészes.) A részek pedig: novellák, anekdoták, paradoxonok, aforizmák, maximák, jegyzetek és személyes jellegű apróságok – két közös tulajdonságuk van, az egyik, hogy egy képzelt, Chan Chu nevű bölcs alakját írják körül, a másik pedig, hogy többnyire egy szót sem értek belőlük. De ez termékeny nem-értés, olyasféle, amelyet a zen-koanok olvasása közben él át a szegény európai, aki megszokta, hogy mindenből a lényegre kell kihüvelyezni – csak hát ez alkalommal vöröshagyma van a kezében.

Az Aki nincs látványosan organikus mű – Forgách elkezdte és nem tudta abbahagyni, úgy nőtt, rétegről rétegre, míg egyszer csak meglett. Az hogy organikus, a legkevésbé sem jelenti, hogy egyúttal egységes volna. Ugyan Chan Chu az, aki nincs, de fölsej-lő arca időnként kísértetiesen hasonlít arra az arca, ami a borítón van ábrázolva. Ami eredetileg nem ide, ebbe a könyvbe tartozott, az is belekerült, mintha a Chan Chu nevű démon elragadta volna egy (több?) másik lehetséges Forgách-könyv fejezeteit. Forgách András ezekben a bűjtatott fejezetekben az életével játszik, ha ezt a kifejezést kivételesen csak szoros értelemben vesszük. Legyünk szubjektívek, nekem ezek a pontos érzékenységgel megírt, egészen finom öniróniával átítatott részek a legkedvesebbek. Hogy miért, arra pedig mégiscsak egy hamisítatlan Chan Chu-idézet (IV. Könyv, 99.: Módosított Kant) adja meg a választ: Bennem semmi – de a csillagos ég fölöttem.

(Magvető Kiadó, Budapest, 1999, 406 oldal)

Forgách
Aki nincs

